

Sygn. akt *IV U 1259/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 06/10/2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 06/10/2017 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje W. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od

1 maja 2017r do 22 lutego 2019r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 1259/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 6.X. 2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu wniosku z dnia 23.V. 2017 r. odmówił W. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wskazał, że wnioskodawcy odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z 2.X. 2017 r. nie został on uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. D. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania uprawnień rentowych.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania w całości podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W. D. posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 30.XII.2004r do 30.XI. 2014 r. W dniu 23.V. 2017 r. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (akta rentowe).

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z 29.VIII.2017r. wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy. Na skutek złożonego sprzeciwu, również komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2.X.2017r orzekła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (akta rentowe).

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy, w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, od kiedy , czy przed 30.V.2016r oraz na jaki okres, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : specjalisty chorób płuc , kardiologa, chirurga ortopedy, neurologa- specjalisty medycyny pracy , psychiatry .

Biegli sądowi z zakresu kardiologii, specjalista chorób płuc , ortopeda, neurolog w opiniach sporządzonych w oparciu o akta sprawy i dokumentację medyczną oraz po przeprowadzeniu badania sądowo-lekarskiego zaopiniowali ,że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy / k. 53,18,36,43/ .

W ocenie biegłych wnioskodawca jest zdolny do pracy .

Biegła psychiatra rozpoznała u wnioskodawcy zaburzenia depresyjne / k. 28/.Stwierdziła ,w opinii głównej ,że częściowa niezdolność do pracy istnieje chociaż trudno ustalić od kiedy .

Na pytanie Sadu czy po 30.XI.2014r stan zdrowia wnioskodawcy się poprawił do tego stopnia, iż brak niezdolności do pracy wystąpił , jeżeli tak , to co na to wskazuje .

Biegła dokonując ponownej analizy dokumentacji zaopiniowała ,że nasilenie objawów , czas ich trwania jak też uporczywość wskazuje na przewlekły proces endogeny i od września 2013r wnioskodawca nie wyzdrowiał nadal był i jest niezdolny do pracy od 19.IX.2013r do 22.II.2019r.

Wnioskodawca z zawodu jest ślusarzem , elektrykiem , blacharzem, betoniarzem.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnoszą się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., nr 748 ze zm.) prawo do renty , które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu ,jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego W. D. od 30.XI.2004r do 31.XI.2014r posiadał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych . Nie odwoływał się od decyzji ZUS odmawiającej mu prawa do renty po 30.XI.2014r.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy było nieuzasadnione. Biegła psychiatra wskazała, że występujące u wnioskodawcy schorzenie pod postacią zaburzeń depresyjnych, przewlekłych uniemożliwiają mu wykonywanie pracy. W ocenie biegłej stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie po 30.XI.2014r.N. częściowa u wnioskodawcy trwa nadal do 22.II.2019r.

Ponadto biegli oceniając stan zdrowia wnioskodawcy nie stwierdzili niezdolności do pracy .

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.V.2017r tj. od miesiąca w którym wnioskodawca złożył wniosek do 22.II.2019r tj. od daty ustalonej przez biegłą psychiatrę .

Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji , gdyż dopiero w postępowaniu sądowym sprawa została wyjaśniona , a to stosownie do przepisu art. 118 ust.1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .